

Sygn. akt II KK 329/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Roman Sądej
SSN Józef Szewczyk

Protokolant Małgorzata Sobieszcząńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zdzisława Brodzisza,
w sprawie **P. C.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 stycznia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 22 maja 2015 r.,

I. uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w pkt 4 zaskarżonego wyroku i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. W. - Kancelaria Adwokacka - kwotę 732 (siedemset trzydzieści dwa) złote, zawierającą 23 % VAT, za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2015 r., Sąd Rejonowy, uznał oskarżonego P. C. za winnego, tego, że:

I. w dniu 21 września 2013 r. w W., znieważył funkcjonariuszy Straży Miejskiej mł. straż. W. P. i straż. insp. A. S. w ten sposób, że używał wobec nich słów potocznie uważanych za wulgarne podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, przy czym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, tj. czynu z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. w dniu 10 stycznia 2014 r. w W., przy ul. K. 13 dokonał uszkodzenia mienia w postaci lewego lusterka bocznego oraz lewego błotnika przedniego w pojeździe marki VW Touran w ten sposób, że kopał w karoserię samochodu i siłowo oderwał lusterko, czym spowodował straty w mieniu w wysokości 1985 zł na szkodę J. C., przy czym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, tj. czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

III. w dniu 10 stycznia 2014 r. w W., 13 dokonał uszkodzenia mienia poprzez umyślne kopnięcie nogą w mocowanie lusterka lewego zewnętrznego bocznego oraz wgniecenia powłoki lakierniczej nad tylnym lewym błotnikiem o średnicy ok. 40 cm w pojeździe marki KIA RIO w ten sposób, że kopał w karoserię samochodu i siłowo oderwał lusterko, czym spowodował straty w wysokości 2468,03 zł na szkodę firmy M. Sp. z o.o., przy czym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, tj. czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone jednostkowe kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 3 lata okresu próby.

Na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 74 § 1 k.k. Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody w okresie 2 lat i 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku na

rzecz pokrzywdzonego J. C. w kwocie 1987,18 zł oraz na rzecz M. Sp. z o.o. w kwocie 2468,14 zł.

Wyrok Sądu Rejonowego uprawomocnił się w dniu 30 maja 2015 r., bowiem żadna ze stron go nie zaskarżyła (k.425, tom III).

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r., Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego z dnia 5 czerwca 2015 r. i odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu I instancji. Postanowienie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego z dnia 3 września 2015 roku.

Kasację w sprawie na niekorzyść skazanego P. C., w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej, wniósł Prokurator Generalny.

Na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. skarżący zarzucił wyrokowi „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego - art. 86 § 1 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości niższej od najniższego wymiaru kary łącznej przewidzianego w tym przepisie.” W konsekwencji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna. W myśl art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do sumy tych kar, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Wobec oskarżonego P. C. sąd orzekł jednostkowe kary pozbawienia wolności w wymiarze: 3 miesięcy, 4 miesięcy i 4 miesięcy. Jako karę łączną orzekł natomiast karę pozbawienia wolności w wysokości 3 miesięcy, a więc poniżej najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych. Biorąc pod uwagę wymierzone P. C. kary za poszczególne przestępstwa, w świetle art. 86 § 1 k.k., orzeczona kara łączna nie mogła być niższa niż 4 miesiące pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy konieczne stało się uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Rejonowego w zakresie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i przekazanie sprawy temu Sądowi do rozpoznania (w konsekwencji

uchylecia rozstrzygnięcia o karze łącznej swój byt tracą akcesoryjne rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej i środkach probacyjnych). W toku ponownego rozpoznania sprawy w tym zakresie Sąd pierwszej instancji będzie zobowiązany do orzeczenia kary łącznej w zgodzie z regułą przewidzianą w art. 86 § 1 k.k., mając również na względzie uregulowanie zawarte w art. 538 § 3 k.p.k.

kc